

РЕШЕНИЕ

№ 1777

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **37** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. П. С. срещу Решение № 896/04.11.2021 г. по НАХД № 11654/2021 г. на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-166/18.06.2021г., издадено от заместник-кмета на СО, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата/, за нарушение на чл. 23 от Наредбата.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична община – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ц., който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 03.03.2021 г. била извършена проверка на лица, извършващи търговска дейност на територията на Южния парк в [населено място], район „Т.“. На същата дата около 15:50 часа С. П. С. извършвал търговия на открито на алея в парка, в частта между входа откъм [улица]и транспортния вход, като предлагал за продан варена царевица от съоръжение за търговия на открито – количка. За осъществяване на търговската дейност жалбоподателят заемал около 1 кв. м. от парковата алея. От контролните органи била извършена проверка на лицето, което не представило разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „Т.“. За установеното нарушение на чл. 23 от НРУИТДТСО бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 21-10-166/03.03.2021 г. Актът бил предявен за запознаване на лицето, което го подписало без възражения и получило екземпляр от него.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-166/18.06.2021г.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество – неправилно.

Съгласно чл. 23 от Наредбата, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито“ и според нея това е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площи, улични платна и други. Понятието „търговия на открито“ е дефинирано чрез понятието „търговия на дребно“, като по този начин не се разкрива пълно и конкретно съдържание на понятието „търговия на открито“. С оглед правилото на чл. 46 от Закона за нормативните актове, разпоредбата на нормативния акт следва да се приложи според точния й смисъл, а тълкуването й да отговаря на смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България.

В нормата на чл.1 от Търговския закон са описани следните сделки, които следва по занятие да са извършвани от физическо или юридическо лице, за да се приеме същото за търговец: 1. покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид; 2. продажба на стоки от собствено производство; 3. покупка на ценни книги с цел да ги продаде; 4. търговско представителство и посредничество; 5. комисионни, спедиционни и превозни сделки; 6. застрахователни сделки; 7. банкови и валутни сделки; 8. менителници, записи на заповед и чекове; 9. складови сделки; 10. лицензионни сделки; 11. стоков контрол; 12. сделки с интелектуална собственост; 13. хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги; 14. покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; 15. лизинг.

В Речника на българския език търговията е дефинирана като дейност, свързана с покупка и продажба на стоки. В правната доктрина търговията се определя като обмяна на стоки или услуги от търговец към купувач в замяна на платежно средство,

като парични единици. Обикновено под търговия се разбира размяна на стоки или услуги, осъществявана между две или повече лица.

Вижда се от цитираните легални и доктринални дефиниции, че за да се приеме наличие на извършена търговия, следва да е налице конкретна сделка по покупко-продажба на стоки. В НП не е описана нито извършена от контролните органи покупка, нито пък такава, която да е наблюдавана от тях, не са вписани продажни цени на артикулите.

Касационният състав приема, че не е доказано по безспорен начин посоченото в НП нарушение, поради НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора на касатора се дължат разноси, но такива не са заявени, поради което не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 896/04.11.2021 г. по НАХД № 11654/2021 г. на СРС, НО, 108 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-166/18.06.2021 г., издадено от заместник-кмета на СО, с което на С. П. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата/, за нарушение на чл. 23 от Наредбата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.